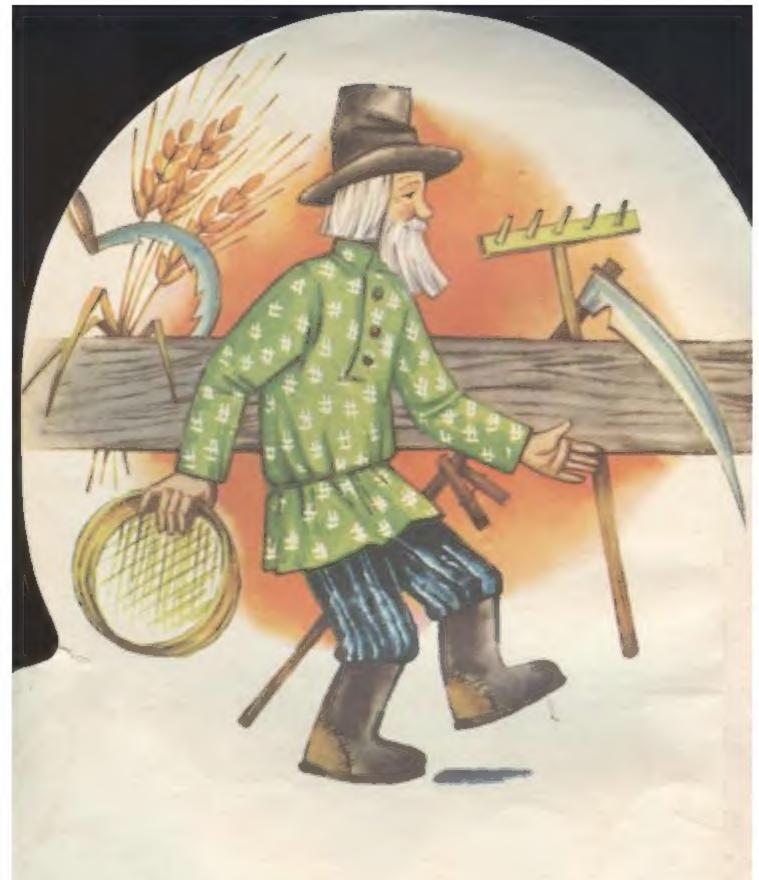

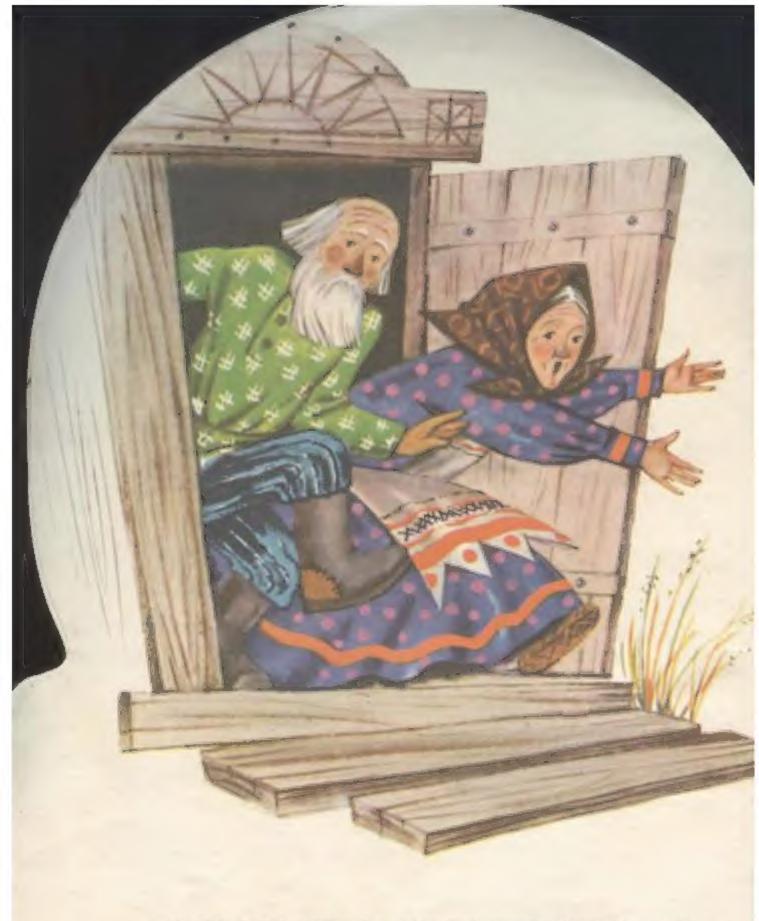
එකමත් එක රටක වයසක ආවිමි කෙනෙක් සහ සියා කෙනෙක් සිටියා. එක දවසක්ද සියා ආවිච්ච කතා කරලා මෙහෙම කීවා.

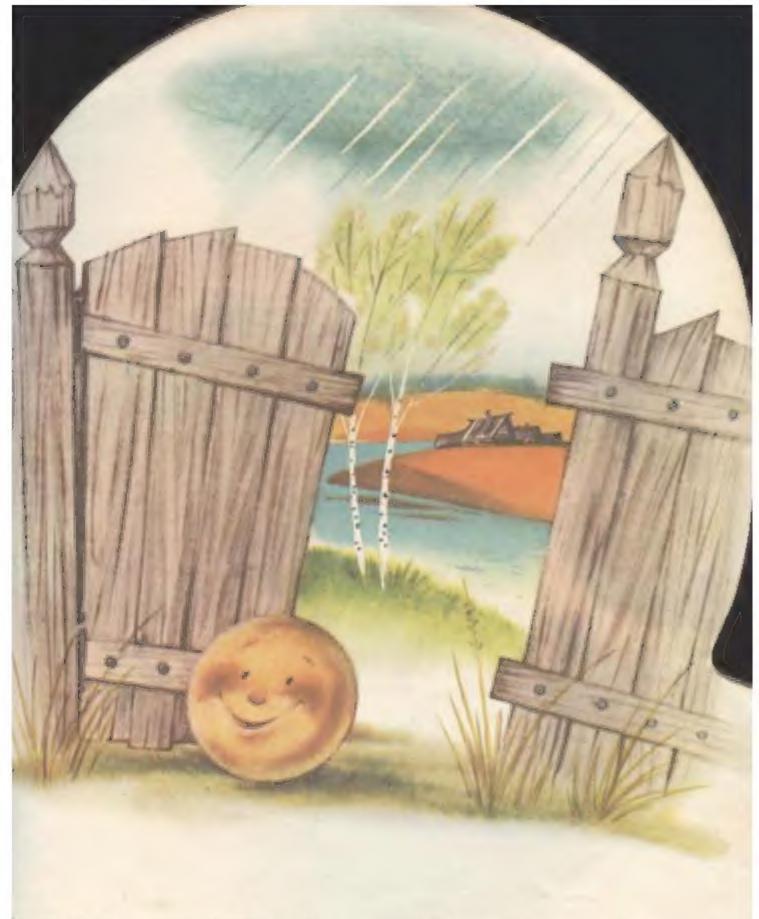
'බොලන්, මට බනිස් ගෙඩියක් හද දීපන්කෝ.' ගෙදර, ඇති වෙන්න පිටි තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා ආච්චිත් පිටි පෙට්ටිය සුුුුරලා, අටුව අතුශාලා, පිටි විකක් එකතු කර ගත්තා. ඒ පිටි වික අනාගේන,

ආංච්චි පුංචි රවූම බනිස් ගෙඩියක් හද ගත්තා. පුංචි බනිස් ගෙඩිය, පෝරණුවේ ද තමබාගෙන, උණුසුම් වැඩි නිසා, නිවෙන්න ජනෙල් පඩිය උඩ තැබුවා.

පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය වික වේලාවක් එහෙම නිසොල්මනේ හිටලා, එකපාරවම පෙරලෙන්න පටන් ගත්තා. බනිස් ගෙඩිය ජනෙල් පඩිය උඩින් බංකුවට පෙරලුනා. බංකුවෙන් බිමට පෙරලුනා. එතැනින් දෙරකඩට පෙරලුනා.

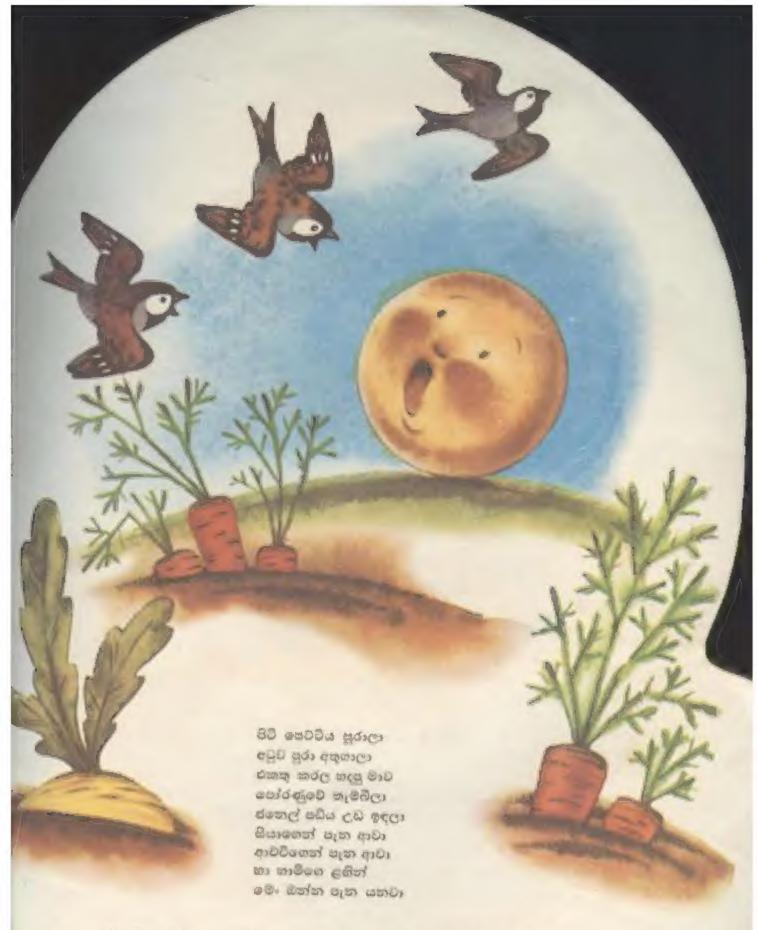

දෙරකචන් ඉස්තෝප්පුවට පෙරලුනා. ඉස්තෝප්පුවෙන් මදුලට පෙරලුනා. මදුලෙන් හේව්ටුව ළඟව පෙරලුනා. එතැනින් පෘරව පෙරලුනා, එතැනින් පෘරේ නොනැවති ඉදිරිස්ට පෙරලිගෙන, පෙරලිගෙන හියා.

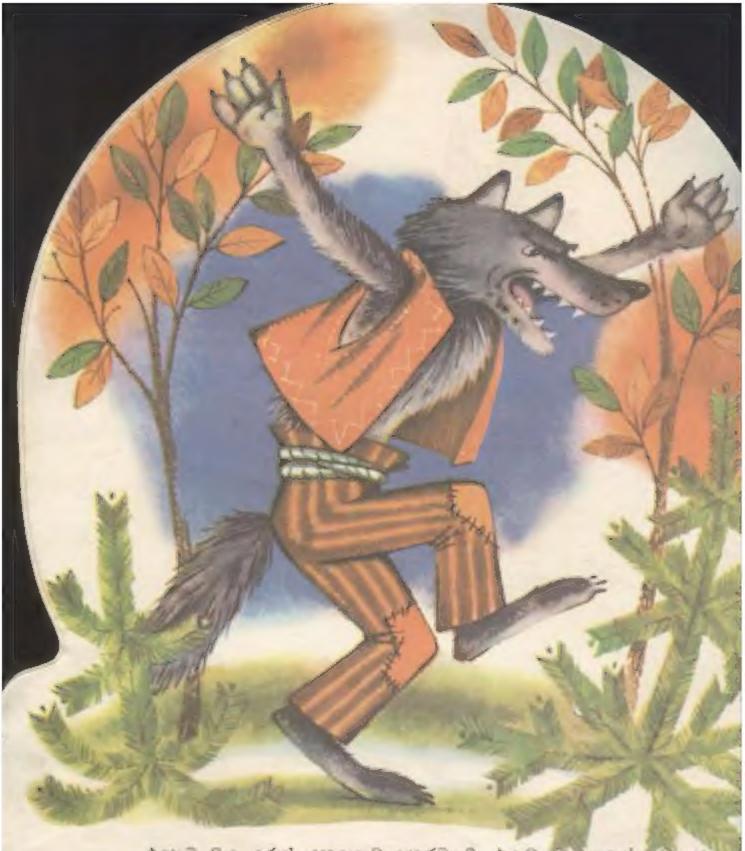

එහෙම පෙරලිගෙන වික දුරක් යන අතරමගදී, ඒ දිහාවට ආ හාවෙකුට හම්බවුනා. හාවා පුංචි රඩුම් ඛනිස් ගෙඞියට මෙහෙම කීවා.

"ඔහොම නැවතියන්, පුංචි රවුම් බනිස්ගෙවිය, මම උඹව කෑමට ගන්නවා." "අනේ එහෙම කරන්න එපා. ඇස් වපර කාවෝ. මම උඹට හොඳ ලස්සන සිංදුවක් කියන්නම." පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඔය හාවාට කීවා. එහෙම කියලා එයා සිංදුව කියන්න පටන් ගත්තා.

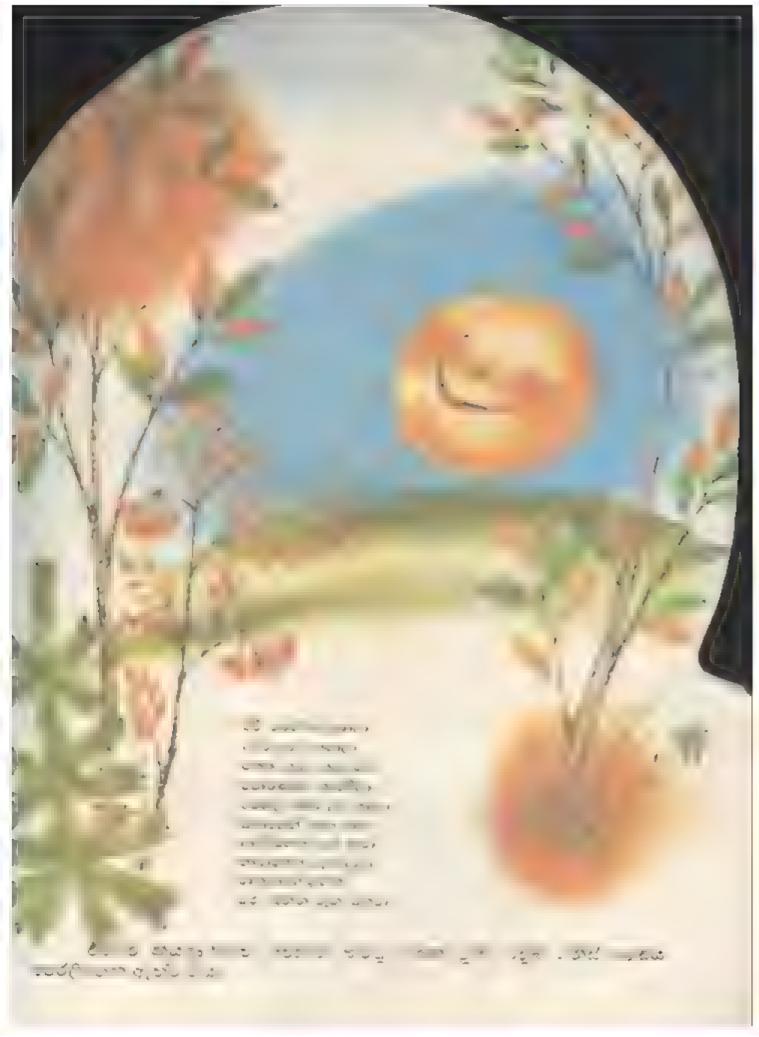
සිංදූව අවසාන වෙනවාත් සමගම පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය පෙරලිගෙන ඇතට හියා.

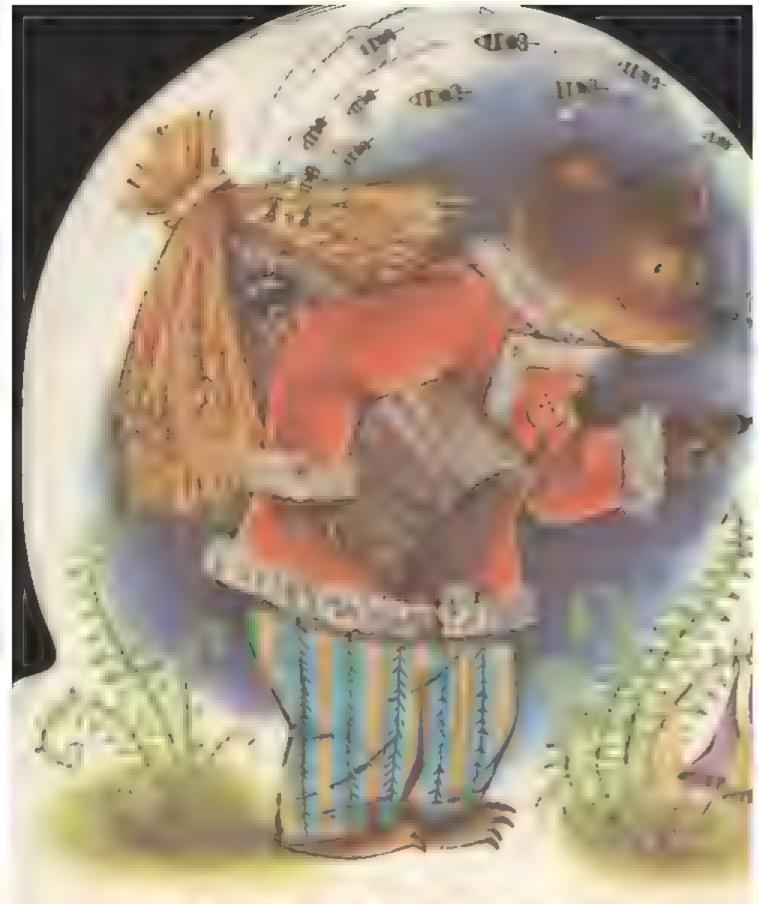

එහෙම වික දුරක් යනකොට අතරමහදි, එයාට වෘකයෙක් හමු උනෑ. වෘකයා පුංචි රවුම් බනිස් හෙඩියට මෙහෙම කිවා.

''ඔහොම නැවතියන්, පූංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය. මම උඹව කෑමට ගන්නවා.''

''අනෝ එහෙම කරන්න එපං, අලූපංච වෘකයෝ. මම උඹට හෞඳ ලස්සන සිංදුවක් කියන්නම්.'' කියලා පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය සිංදුව පවන් ගත්තා.

විවාවි අතරමයට තවත් යකක් දුර යහලකට අතරමයදී එයාලෙන ඉදිරියට ආ පළමුණක එයාට හමු උනාං.

''අපොම නැවතියන් සුංචි රවුම් බනිස් පොසිය මේම උඹව කෑවේ ගන්නවා," කියලා වලනා කිවා.

සිංදුව අවසාන කරන ගමන්ම පුංචි රපුම් බනිස් හෙඩිය පෙරලිගෙන, ඇතර ගියා.

උගෙන පෙරදීන., පෙරදී -ගන, යන ගමන් අතරය . ෑ, ඒ දිනාපට අපසු නරියෙක් එයාට හමු උනාං.

"ආයුඛාජවත්, සු වි රවුම් වේස් ලාසිය, උඉ කො ඉර රවුම් ද, රහ්නුන් පාටද්! සොවවර ලබසන ද්!" එයා දකසු ඉහර හරියා කනා කලා

නරියා ේ පත සාව උපු වී රටුම්. නිස් ලාපය හුලක් සතු වෙලා, එහෙමේ නතර වෙලා, එයා එයාමන සුට දු සි දුව කියන්න පටන් ඉන්නා.

එහෙම කියලා පුෑචි රවුම් ඛනිස් ගෙඩිය පෙරලිගෙන යන්න හැරුනා විතරසි, නරියා කතා කරලා මෙහෙම කිවා.

"පා, කොංච්චර ලස්සන පුංචි සිංදුවද්ද? එකම වැරැද්ද මට ඒක හරියට අහගන්න බැරි වෙච්ච එකසි. තරහා නැතුව මගේ නාසය උඩට පැනලා, ආයෙක් වෘරයක් ඒ සිංදුව කියනවද?"

පුංචි රවූම බනිස් ගෙවිස, නරිසාසේ නෘසසේ මුදුනට පැනලා, ආසෙන් පෘරක් කලින් සිංදුවම කිවුවා.

"බොහෝම ස්තූතියි, පුංචි රචුම් බනිස් ගෙමිය. ඒක හරිම ලස්සන සිංදුවක්. උඹ තරහා නැතුව මේ මගේ දිව උඩට පැනලා, තවත් එකම එක පාරක් ඔය සිංදුව කියාපන්." කියලා නුථියා කව ඇරලා දිව පෙන්නලා කිවා.

පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය නරියායේ දිව උඩට පැන්නා විතරයි. නරියා කව වැසුවා, එවචරයි. නරියා කැදරව හලු ගසා, හිල දම්මා. එයින් පසුව කිසිවකු පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය දුවුවේ නෑ.

